

Visitationspredikan Söderhamn Sandarne församling den 16 februari 2025 Septuagesima Nåd och tjänst Luk 17:7-10

Visitationens tema är Hoppets hamn genom hela livet. (Musiker spelar Vi bygger oss en båt. Jag läser sedan vers två)

När jag var på väg till Sandarne i torsdags lyssnade jag på Spotify. I det fria flödet dök Björn Skifs upp med ” Vi bygger oss en båt”, en låt som handlar om hur vi tillsammans vill få en värld av harmoni. Att vi överallt söker en lugn och fredlig hamn utan gränser och när vi finner den hamnen går vi i land. Det stämde så bra med vårt tema!

Sången fortsätter med att vi en dag styr upp till stjärnor och galaxer till vintergatan och i vårt hopp landar vi i hamnen vi fått löfte om när livet här inte längre är. Och när vi efter det fina dramat i Sandarne kyrka hälsade på i det mysiga Östanbo bönhus, vad får vi höra musikern spela? Jo, vi bygger oss en båt. Min notarie knuffade på mig och sa: Hör du vad hon spelar. Jag hade berättat för honom, men jag hann aldrig berätta det för dig då Eva att vi blev glada och förvånade.

Hoppets hamn genom hela livet är temat för vår visitation och för församlingens arbete. På olika sätt bygger vi på vår båt för att kunna visa på den lugna fredliga hamnen, Hoppets hamn, där alla kan hitta en plats som är trygg och hoppfull. I det arbetet behövs vi alla inte bara vi som på olika sätt arbetar i kyrkan. Vi behövs med våra olika kunskaper och kompetenser.

På onsdagens eftermiddag fick presenterades flera av de fina verksamheter som pågår i församlingen i en skärmställning. Barnkören Sångfröna hade skrivit tankar om hopp och de hade med bilder på grodor. Dom är ju kända för sitt hopp. En vanlig groda sägs det, kan hoppa 20 gånger sin längd. Det är ca 2 meter. Om jag skulle kunna hoppa 20 gånger min längd så skulle det bli 34 meter. (jag rullar ut 34 meter garn i kyrkogången) Helt otroligt. En som tävlar i stående hopp har lyckats hoppa drygt 3 meter. Utan ansats.

Tänk att en sådan liten varelse som grodan kan så långt. Även den som verkar vara den minsta är stor och viktig. Kan hoppa långt på sitt sätt. Att bygga hopp och hoppets hamn är att lyfta varandra och se varandras storhet tänker jag. Det har jag sett att ni är bra på. I församlingen men även runt om i hela kommunen.

Texterna i dag handlar om nåd och tjänst. Högtidliga lite krångliga ord tänker jag. Nåd, det kan verkligen vara att vi alla behövs och duger. Tjänsten är vad vi gör för varandra och för den Gud som valde jorden och oss människor. När vi tillsammans gör det goda görs skillnad.

I Sandarne kyrka dramatiserades en 2000 år gammal berättelse för oss och för barnen i årskurs 0-2 från Sandarne skola. Den handlade om hur en man blir nedslagen och skadad. Flera går förbi och struntar i honom. Men den man minst anar, en man från ett folk man är ovänner med, stannar och tar hand om den skadade. Sen fick vi se en modern variant av berättelsen. Den skildrar hur en gammal dam (samariern) modigt och oväntat tar tag i situationen när andra går förbi. Det slutar med att hon bjuder hem alla på bullfest. Även det ett bevis för att vi alla behövs.

Jesus räknade med allas lika värde och betydelse. Ingen var förmer än någon annan. Alla har fått ett förtroendeuppdrag som människor att fortsätta som Jesus ville. Lyfta varandra och se möjligheter. Tänk så bra att vi är olika, med olika kompetenser.

Jag har under de här dagarna sett ett arbetslag och förtroendevalda som med energi och utifrån fortsatta visioner har många fina verksamheter och planerar för flera. På torsdagskvällen vilken musikfest. Alla fanns med från de yngsta till de äldsta. Den samlingen avslutades även den med bullfest och i dag får vi glädjas åt mera sång och musik. Härligt! Och alla som vill får vara med.

Vi kommer framöver i vår kyrka att föra samtal om olika bärkrafter. Det kan vara allt ifrån att finnas med på strömmingslek, second hand och härbärge som är stora ekumeniska samarbeten här, i skolan, samlingar i Östanbo i Mariagården mässor och gudstjänster i kyrkor och kapell tänker jag. Några i församlingen arbetar utåt. Samtidigt som några bokar in och planerar registrerar och håller ordning på ekonomin och annonserar, städar.

Några bär på andra sätt det varma glada budskapet vidare. (Pastoral bärkrafter, ekonomiska bärkrafter, demokratiska, organisatoriska bärkrafter.) Alla behövs för att vi olika människor ska se och upptäcka Hoppets hamn var vi än befinner oss i livet. Nåd och tjänst.

Och mitt i allt, kanske blir vi bjudna på tuppkaka på någon av öarna. När vi tagit oss dit för sommargudstjänst. Här finns så många mötesplatser. I alla dessa uppdrag och möjligheter bärs vi av en båt och den väntar på att flera vågar kliva på. Vi behöver varandra allihop. Den båten sjösattes första gången för 2000 år sedan. Och vi fortsätter fortfarande att bygga på den. Riktigt färdig blir den aldrig här. En dag ska den föra oss till en ny och annorlunda verklighet ovanför vintergator där allt är helt och vi får samlas kring lägereldar och stränder utan gränser.

Där får vi möta vår Barnavän som ville våra liv och som förstår hur det är att vara människa. Jag tror att han säger till er och till oss alla. Tack för att ni var med och fortsatte bygga båten. Att ni färdades på havet. Livets hav med sälta och djup, vidd, stiltje och storm. Ni som inte gav upp precis som jag aldrig någonsin ger upp om er. Ni som fortsatte bära hoppet.

Det ligger en båt och väntar på dig och på mig varje morgon, varje natt. Nej vi vilar i den dag och natt redan. I den får vi färdas i arbete och vila och med i båten är alltid den vän som stillade stormen, som såg Petrus möjligheter, Martas omsorger. Som gladdes åt doften av Marias olja... som trodde och tror på dig och mig. Nåd och tjänst

Vi bygger på en båt som vilar här i en Hoppets hamn genom hela livet. Där vi ber om och tror att alla ska känna att de kan och vågar gå iland. Där vi aldrig är ensamma, vår Barnavän, den Gud som valde jorden och oss människobarn, delar varje dag och stund med oss.

Hoppets hamn, Söderhamn Sandarne, genom hela livet. Absolut!

Lena Wängmark, visitator